

Passion

Af Eva Tøjner Götke

Langfredag er der ingen grænser for lidelsen og smerten, for ondskaben og menneskets bestialitet og primitivitet. Alt dette udsættes Jesus for. Guds egen søn bliver offer for den grænseløse vold. Og det gruopvækkende er, at der findes mange langfredage. Langfredag hører med til det menneskelige grundvilkår. I den forstand er Jesu langfredag desværre ikke enestående.

Når som helst kan vi åbne for fjernsynet og se billeder fra verdens brændpunkter - hvor mennesker bekriger hinanden, hvor skuddramaer og miner og bomber hører med til dagligdagen. Terror, tilfangetagelser, gidsler, tortur. Vi ser civilbefolkning på flugt i kolde og øde bjergegne, ser udsultede mennesker, der får kastet en sæk korn ned på en støvet vej: kvinder, børn - unge og gamle, de lider alle en uskyldig død, fordi de bor hvor de bor.

Ofre og bødler

Vi er allesammen både ofre og bødler i lidelsernes verden. Og det er det langfredag fortæller os.

Vi er også ofre for lidelsen og smerten og døden - vi kan også opleve langfredage, opleve at blive forladt og svigtet og forrådt af dem, vi troede elskede os. Ligesom vi også selv er dem, der svigter og forråder, som hans nærmeste disciple gjorde det for at frelse os selv.

I evangelierne bliver langfredags smerte og vold beskrevet så detaljeret, at vi ikke kan lade være med at blive inddraget i dramaet, på den ene eller den anden måde. Der er plads til både medlidenhed og selvransagelse. Og vi står derude på Golgata. Under Jesu kors. Vi er selv en del af den hujende mængde, hvis råb tænder gnisten og får bålet til at brænde. Tornekrone, piskeslag, blod, sved, tårer, skrig, hænder, der nagles i korset. Pæle, der bankes i jorden, dødsdømte til beskuelse. Der er ikke sparet på effekterne i evangeliernes næsten journalistiske beretninger. Så detaljeret skal det åbenbart beskrives for at vække følelserne til live i os. For at få os med. Forstå os selv som en del af fortællingen.

Hil dig frelser og forsoner

Passion betyder lidelse. Men passion betyder også lidenskab. Den yderste konsekvens af lidenskaben, af kærligheden, er døden. Prisen for at elske og tilgive er at dø, at give sit liv for sine venner. Det gjorde Jesus. Og derved åbenbarede han, at kærlighedens kraft er stærkere end døden. Han opstod fra de døde for vores synders skyld. Guds kærlighed omfatter både offer og bøddel. Gud

er på offerets side. Og for bødlerne er der kun at håbe på den kærlighed, der lader sig påvirke af offerets bøn: ”Tilgiv dem, thi de véd ikke, hvad de gør.”